

## بررسی قابلیت ترکیب پذیری لاین های گوجه فرنگی برای صفات مرتبط با عملکرد

سید حسین نعمتی، سیروس مسیحا، زهرا سالاری

عضو هیئت علمی گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی،  
عضو هیئت علمی گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز و  
دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

استفاده از بذر هیبرید گوجه فرنگی می تواند به طرز چشمگیری عملکرد و کیفیت این محصول را افزایش دهد. این تحقیق با هدف آزمون ترکیب پذیری والدین برای ایجاد ارقام هیبرید گوجه فرنگی انجام گردید. مواد آزمایشی عبارت بودند از: شش لاین گوجه فرنگی که بر اساس بیشترین تنوع در صفات مختلف مورفولوژیک و بیولوژیک انتخاب شدند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین ژنوتیپ ها (بین والدین، بین هیبرید های  $F_1$  و والدین در مقابل هیبریدها) از نظر عملکرد، تعداد و متوسط وزن میوه ها تفاوت معنی داری وجود دارد. قابلیت ترکیب پذیری عمومی و خصوصی برای هر یک از صفات بررسی شد و همه صفات تفاوت معنی داری را در سطح احتمال ۱٪ نشان دادند. نتایج نشان داد که والد KALGN3 بالاترین قابلیت ترکیب پذیری را برای عملکرد میوه نسبت به سایر والدین دارد که این مقدار برابر ۲۸۲/۵ است. اما برای صفات متوسط وزن و تعداد میوه والد C08 از قابلیت ترکیب پذیری بالاتری نسبت به والدین دیگر برخوردار بود که این مقدار به ترتیب برابر ۵/۸۱ و ۰/۴۴ است. بررسی قابلیت ترکیب پذیری خصوصی

سبزیکاری - پوستر

برای عملکرد نشان داد که هیبرید IL3-345×LA3004 دارای بالاترین مقدار که برابر ۸۷۰/۸۱ محاسبه شد. همچنین بهترین قابلیت ترکیب پذیری خصوصی برای متوسط وزن و تعداد میوه را هیبرید C08×KALGN3 به خود اختصاص داد که این مقادیر به ترتیب برابر ۴۲/۱۹ و ۳/۳۲ است. بین صفت عملکرد و وزن میوه و همچنین تعداد میوه روی بوته همبستگی مثبت و معنی داری مشاهده گردید. اما همبستگی بین تعداد میوه روی بوته و متوسط وزن میوه منفی و معنی دار بود.